

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΑΘΗΝΑ 20 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1985 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ | ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 215

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

604. Κατάργηση των Κρατικών Μονοπωλίων Εμπορικού Χαρακτήρα. 1

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Έγκριση της από 7 Μαΐου 1985 απόφασης του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 604

Κατάργηση των Κρατικών Μονοπωλίων Εμπορικού Χαρακτήρα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρ. 3 του Ν. 1338/1983 «εφαρμογή του Κοινοτικού Δικαίου» (Φ.Ε.Κ. 34/ΤΑ/17.3.1983) όπως τροποποιήθηκε από την παράγρ. 3 του άρθρ. 6 του Ν. 1440/1984 «Συμμετοχή της Ελλάδος στο κεφάλαιο, στα αποθεματικά και στις προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, στο κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Κοινότητος Άνθρακος και Χάλυβος και του Οργανισμού Εφοδιασμού ΕΥΡΑΤΟΜ» (ΦΕΚ 70/ΤΑ/21.3.1984), αλλά και το γεγονός ότι δε συντρέχει λόγος σήμερα για τη διατήρηση του μονοπωλίου των παρακάτω αγαθών.

2. Την κοινή απόφαση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας ΔΚ/20862/2.8.85 «Ανάθεση αρμοδιοτήτων στους Υφυπουργούς Εθνικής Οικονομίας» (Φ.Ε.Κ. 481/Β/2.8.85).

3. Την 951/1985 γνωμοδότηση του Συμβουλίου της Επικρατείας μετά από πρόταση των Υπουργού Οικονομικών και Υφυπουργού Εθνικής Οικονομίας, αποφασίζουμε :

Άρθρο 1.

Το Διάταγμα αυτό έχει σκοπό την προσαρμογή της Ελληνικής Νομοθεσίας που αφορά τα Κρατικά Μονοπώλια Εμπορικού Χαρακτήρα προς τις διατάξεις του άρθρ. 37 της Συνθήκης της Ε.Ο.Κ. σε συνδυασμό με το άρθρο 40 της Συνθήκης προσχωρήσεως της Ελληνικής Δημοκρατίας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενεργείας.

Άρθρο 2.

1. Καταργούνται οι διατάξεις των Νόμων και Διαταγμάτων που ακολουθούν καθ' ο μέρος αφορούν την εισαγωγή των πυρείων της δασμολ. κλάσης 3606, την κατασκευή, εισαγωγή και διάθεση των παιγνιοχάρτων της δασμολ. κλάσης 9704, την εισαγωγή και διάθεση του αλατιού της δασμολ. κλάσης 2501 και την εισαγωγή και διάθεση του σιγαρόχαρτου της δασμολ. κλάσης 4815 ΒΙ.

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΠΥΡΕΙΩΝ

1. Νόμος ΑΡΞΗ/27.3.1884 «περί αποκλειστικού δικαιώματος κατασκευής, εισαγωγής και πωλήσεως των χημικών πυρείων (φωσφόρων) εις το Κράτος».
2. Διάταγμα «περί καθορισμού των κλάσεων των υπό του Δημοσίου πωλουμένων χημικών πυρείων και των διακριτικών αυτών σημείων» (ΦΕΚ 330/13.9.1938 τεύχος Α').
3. Διάταγμα «περί των διαστάσεων και επιγραφών των κυτίων πυρείων του Μονοπωλίου» (ΦΕΚ 42/4.2.1939 τ. Α').

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΠΑΙΓΝΙΟΧΑΡΤΩΝ

1. Νόμος ΑΡΞΖ/22.3.1884 «περί αποκλειστικού δικαιώματος κατασκευής, εισαγωγής και πωλήσεως των παιγνιοχάρτων εις το Κράτος».
2. Άρθρο 2 του Α.Ν. 390/1936.
3. Διάταγμα «περί καθορισμού κλάσεων παιγνιοχάρτων και των τύπων των ταινιών περιβολής δεσμίδων παιγνιοχάρτων» (Φ.Ε.Κ. 472/16.12.38 τ. Α').
4. Β. Διάταγμα 29.4.1947, «περί συμπληρώσεως του από 10.12.1938 Β.Δ. «περί καθορισμού κλάσεων παιγνιοχάρτων και των τύπων των ταινιών περιβολής των δεσμίδων παιγνιοχάρτων» (Φ.Ε.Κ. 101/26.5.1947 τ. Α').
5. Β. Διάταγμα «περί συμπληρώσεως των από 10.12.1938 και 29.4.1947 Β. Δ/των, «περί καθορισμού κλάσεων παιγνιοχάρτων και τύπων ταινιών περιβολής δεσμίδων παιγνιοχάρτων» (Φ.Ε.Κ. 160/28.7.50 τ. Α').

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ ΑΛΑΤΙΟΥ

1. Διάταγμα της 11.4.1833 «περί Εθνικών Αλυκών» (Περ. ΙΔ' και ΙΕ').
2. Νόμος ΑΤΜΕ/9.1.1886 «περί συστάσεως ειδικών αλαταποθηκών κ.λπ.».
3. Νόμος ΧΟΘ'/10.8.1861 «περί καταργήσεως μερικών αλαταποθηκών» (ΦΕΚ σελίδα 38).
4. Νόμος 762/1917 «περί αυξήσεως της τιμής ειδών τινών των Μονοπωλίων».

5. Νομοθετικό Διάταγμα της 16.4.1923 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των ποινικών διατάξεων του Νόμου 1165» «περί Τελωνειακού Κώδικα» και των Νόμων «περί φορολογίας καπνού και σιγαρόχαρτου κ.λπ.».

6. Το Νομοθετικό Διάταγμα 1598/1942 «περί ρυθμίσεως ζητημάτων χορηγήσεως άλατος δι' άλισιν γεωργικών προϊόντων και δι' ετέρας τινάς χρήσεις».

7. Ο Νόμος 129/1942 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων τινών περί μονοπωλίου του άλατος».

8. Το άρθρο 20 του Νόμου 302/1943 «περί τροποποιήσεως των διατάξεων περί φόρου πολυτελείας και λοιπών φόρων καταναλώσεως».

9. Το άρθρο 8 του Νομοθετικού Διατάγματος της 7.12. 1947 «περί φορολογίας του καταναλισκομένου καπνού κ.λπ.».

10. Ο Αναγκαστικός Νόμος 207/1936 «περί του εξαγομένου άλατος εις την αλλοδαπήν» (Φ,Ε.Κ. 441/1936 τ. Α')

11. Ο Νόμος 2027/1952 «περί χορηγήσεως άλατος επί ηλαττωμένη τιμή δια βιομηχανικάς, γεωργικάς και άλλας τινάς χρήσεις» (Φ.Ε.Κ. 67/17.3.1952 τ. Α').

12. Ο Α.Ν. 39/1967 «περί τροποποιήσεως διατάξεων τινων περί Μονοπωλίων» και του Διατάγματος της 27.6. 1886 «περί καταστροφής του εν ταις αλαταποθήκαις άλατος κακής ποιότητος» (ΦΕΚ 104/21.6.67 τ. Α').

13. Ν. 231/1975 (άρθρο 28) «περί αντικαταστάσεως, τροποποιήσεως και συμπληρώσεως φορολογικών τινών διατάξεων» (ΦΕΚ 277/6.12.75 τ. Α').

14. Διάταγμα «περί καταστροφής του εν ταις αλαταποθήκαις άλατος κακής ποιότητος» (Φ.Ε.Κ. 170/27.6.1886 τ.Α').

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΟΙ ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑ ΓΕΝΙΚΑ

1. Ν. 1680/1919 (άρθρο 5) «περί μεταβολής διατάξεων των Νόμων «περί τελών χαρτοσήμου κ.λπ.» (ΦΕΚ 19/1919 τ. Α').

2. Α.Ν. 915/1937 «περί καταργήσεως της διακρίσεως του μονοπωλίου άλατος, πυρείων και παιγνιοχάρτων Παλαιάς Ελλάδος και Νέων Χωρών» (Φ,Ε.Κ. 422/22.10.1937 τ.Α').

3. Νόμος 1628/1944 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των Νόμων περί Μονοπωλίων»,

4. Α.Ν. 220/1945 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των Νόμων περί Μονοπωλίων» (Φ.Ε.Κ. 73/27.3.1945 τ. Α').

5. Α.Ν. 719/1945 (άρθρα 3 και 4) «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως Νόμων τινών περί φόρων καταναλώσεως» (Φ.Ε.Κ. 296/1945 τ. Α').

6, Β.Δ. της 21/25 Φεβρουαρίου 1885 «περί κατασχομένων κ.λπ. πετρελαίων, πυρείων και παιγνιοχάρτων».

7. Ν. 5054/1931 (άρθρο 3).

8. Νόμος 3803/1957 (άρθρα 3 και 4) «περί ρυθμίσεως ζητημάτων σχετιζομένων προς τα μονοπωλιακά είδη και άλλων τινών διατάξεων» (Φ.Ε.Κ. 259/1957 τ. Α').

9. Α.Ν. 154/1967 (άρθρα 16, 17, 18, 19 και 20) «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεών τινων περί φόρων καταναλώσεως, τελών ψυχαγωγίας και ειδών Κρατικού Μονοπωλίου» (Φ.Ε.Κ. 180/21.10.67 τ. Α').

10. Ν.Δ. 99/1969 «περί τροποποιήσεως διατάξεών τινων αφορωσών το Μονοπώλιο του φωτιστικού πετρελαίου και των παιγνιοχάρτων» (Φ,Ε.Κ. 25/1969 τ. Α').

2. Διατάξεις άλλων Νόμων ή Διαταγμάτων που ρυθμίζουν αντικείμενα που περιλαμβάνονται στις ρυθμίσεις του Διατάγματος αυτού θεωρούνται καταργούμενες από την ημερομηνία ισχύος αυτού.

Άρθρο 3.

Η ισχύς του Διατάγματος αυτού αρχίζει από 1 Ιανουαρίου 1986.

Στον Υπουργό των Οικονομικών αναθέτουμε τη δημοσίευση και εκτέλεση του Προεδρικού αυτού Διατάγματος.

Αθήνα, 12 Δεκεμβρίου 1985

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΥΦ)ΓΟΣ ΕΘΝ. ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ — **ΓΙΑΝΝΟΣ ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ**

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ — **ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ**

ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(2)

Α. Π. Ζ.4030/311/2035 δις

Έγκριση της από 7 Μαΐου 1985 απόφασης του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων».

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Έχοντας υπόψη :

1. Τις διατάξεις του Νόμου 945/1979 που δημοσιεύτηκε στο Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης τεύχος Α' της 27.7.1979 «για την κύρωση της συνθήκης Προσχωρήσεως της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα και την Ευρωπαϊκή Κοινότητα Ατομικής Ενέργειας». και της Συμφωνίας «για την προσχώρηση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα Άνθρακα και χάλυβα». .

2. Τις διατάξεις του Νόμου 1558/1985 «Κυβέρνηση και Κυβερνητικά Όργανα» που δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 137 Φύλλο της Εφημερίδας της Κυβέρνησης τεύχος Α' της 26.7.1985.

3. Τις διατάξεις της υπ' αριθ. 457 κοινής Απόφασης του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Εξωτερικών «για τον καθορισμό αρμοδιοτήτων του Αναπληρωτή Υπουργού Εξωτερικών» (ΦΕΚ 494/Β/13.8.1985).

4. Το περιεχόμενο της από 7 Μαΐου 1985 Απόφασης του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων, αποφασίζουμε :

Εγκρίνουμε ως έχει και εις το σύνολό της την από 7 Μαΐου 1985 Απόφαση του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της οποίας το κείμενο σε πρωτότυπο στην Ελληνική έχει ως εξής :

ΑΠΟΦΑΣΗ
της 7 Μαΐου 1985
για το σύστημα των ιδίων πόρων
των Κοινοτήτων

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Έχοντας υπόψη :

Τη συνθήκη για την ίδρυση της Εωρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 201.

Τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας και ιδίως το άρθρο 173.

Την πρόταση της Επιτροπής (1).

Τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (2).

Τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (3).

(1) ΕΕ αριθ. C 193 της 21. 7.1984, σ. 5.
(2) ΕΕ αριθ. C 315 της 26.11.1984, σ. 60.
(3) ΕΕ αριθ. C 307 της 19.11.1984, σ. 24.

Εκτιμώντας :

ότι η απόφαση της 21ης Απριλίου 1970 για την αντικατάσταση των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από τους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων (1), που στο εξής αναφέρεται ως «απόφαση της 21ης Απριλίου 1970», εισήγαγε ένα κοινοτικό σύστημα ιδίων πόρων,

ότι για να αυξηθούν οι ίδιοι πόροι, διατηρώντας ταυτόχρονα τις υφιστάμενες πηγές εσόδων που καθορίστηκαν με την απόφαση της 21ης Απριλίου 1970, πρέπει να αυξηθεί το όριο του 1 % του συντελεστή που εφαρμόζεται στην ομοιόμορφη βάση του φόρου προστιθέμενης αξίας,
ότι πρέπει να ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της 25ης και 26ης Ιουνίου 1984 στο Φονταινεμπλώ,
ότι σύμφωνα με τα συμπεράσματα αυτά, το ανώτατο δυνατό ποσοστό καταβολής των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας ορίζεται σε 1,4 % από την 1η Ιανουαρίου 1986· ότι αυτό το ανώτατο ποσοστό ισχύει για κάθε κράτος μέλος και θα τεθεί σε ισχύ μόλις ολοκληρωθούν οι διαδικασίες κύρωσης και, πάντως, το αργότερο την 1η Ιανουαρίου 1986 · ότι το ανώτατο δυνατό ποσοστό μπορεί να ανέλθει σε 1,6 % από 1ης Ιανουαρίου 1988 με ομόφωνη απόφαση του Συμβουλίου και μετά από σύμφωνη γνώμη που θα δοθεί κατά τις εθνικές διαδικασίες,
ότι σύμφωνα με τα ίδια συμπεράσματα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έκρινε ότι η πολιτική των δαπανών συνιστά, τελικά, το ουσιαστικό μέσο επίλυσης του θέματος των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού,

ότι, ωστόσο, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο αποφάσισε ότι για οποιοδήποτε κράτος μέλος, που επιβαρύνεται υπερβολικά από δημοσιονομική άποψη σε σχέση με τη σχετική του ευημερία, μπορεί, σε εύθετο χρόνο, να γίνεται διόρθωση,
ότι μια τέτοια διόρθωση πρέπει τώρα να εφαρμοστεί για το Ηνωμένο Βασίλειο,

ΘΕΣΠΙΖΕΙ ΤΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΥΤΕΣ, ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΣΥΝΙΣΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΔΟΧΗ ΣΤΑ ΚΡΑΤΗ ΜΕΛΗ :

Άρθρο 1.

Οι ίδιοι πόροι χορηγούνται στις Κοινότητες προκειμένου να εξασφαλίζεται η ισοσκέλιση του προϋπολογισμού τους σύμφωνα με τις διατάξεις των κατωτέρω άρθρων.

Ο προϋπολογισμός των Κοινοτήτων χρηματοδοτείται, εξ ολοκλήρου με την επιφύλαξη άλλων εσόδων, από τους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων.

Άρθρο 2.

Τα έσοδα που προέρχονται από :

α) εισφορές, πριμοδοτήσεις, συμπληρωματικά ή εξισωτικά ποσά, πρόσθετα ποσά ή στοιχεία φόρων και λοιπά τέλη που θεσπίζονται ή θα θεσπιστούν από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη στο πλαίσιο της κοινής γεωργικής πολιτικής, όπως και από εισφορές και άλλα δικαιώματα που προβλέπονται στο πλαίσιο της κοινής οργάνωσης των αγορών στον τομέα της ζάχαρης,

β) τους δασμούς του Κοινού Δασμολογίου και τους λοιπούς δασμούς, που θεσπίζονται ή θα θεσπιστούν από τα όργανα των Κοινοτήτων επί των συναλλαγών με χώρες μη μέλη, συνιστούν ίδιους πόρους που εγγράφονται στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.

Εξάλλου, συνιστούν ίδιους πόρους που εγγράφονται στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων, τα έσοδα που προέρχονται από άλλους φόρους θεσπιζόμενους στο πλαίσιο μιας κοινής πολιτικής, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ή τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας, εφόσον έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία του άρθρου 201 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας ή του άρθρου 173 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενέργειας.

(1) ΕΕ αριθ. L 94 της 28.4.1970, σ. 19.

Άρθρο 3.

1. Συνιστούν επίσης ίδιους πόρους τα έσοδα που προέρχονται από την εφαρμογή, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, συντελεστών στη βάση του φόρου προστιθέμενης αξίας, η οποία καθορίζεται με ομοιόμορφο τρόπο για τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους κοινοτικούς κανόνες.

2. Κανείς από τους συντελεστές της παραγράφου 1 δεν υπερβαίνει το 1,4 %. Οι συντελεστές αυτοί καθορίζονται στα πλαίσια της διαδικασίας του προϋπολογισμού, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα άλλα έσοδα.

3. Οι συντελεστές υπολογίζονται ως εξής :

α) καθορίζεται ενιαίος συντελεστής σε σχέση με τη φορολογική βάση που αναφέρεται στην παράγραφο 1,

β) όσον αφορά το συντελεστή που εφαρμόζεται στο Ηνωμένο Βασίλειο, από το ποσό που προκύπτει με της εφαρμογή του ενιαίου συντελεστή εκπίπτεται ποσό το οποίο συνάγεται :

i) υπολογίζοντας τη διαφορά, κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, μεταξύ του ποσοστού του Ηνωμένου Βασιλείου στο φόρο προστιθέμενης αξίας που έπρεπε να καταβληθεί κατά το έτος αυτό, εάν είχε εφαρμοστεί ο ενιαίος συντελεστής, συμπεριλαμβανομένων των προσαρμογών όσον αφορά τα προηγούμενα έτη, και του ποσοστού συμμετοχής του Ηνωμένου Βασιλείου στο σύνολο των δαπανών που έχουν κατανεμηθεί,

ii) εφαρμόζοντας τη διαφορά που προκύπτει με τον τρόπο αυτό στο σύνολο των δαπανών που έχουν κατανεμηθεί,

iii) πολλαπλασιάζοντας το αποτέλεσμα με 0,66.

Το μειωμένο ποσό διαιρείται με τη φορολογική βάση του Ηνωμένου Βασιλείου,

γ) όσον αφορά τους συντελεστές που εφαρμόζονται στα άλλα κράτη μέλη, αυτά επιβαρύνονται με ποσό που αντιστοιχεί στην έκπτωση που αναφέρεται στο σημείο β). Το ποσό αυτό κατ' αρχάς κατανέμεται ανάλογα με το ποσοστό της αντίστοιχης συμμετοχής τους στις πληρωμές του φόρου προστιθέμενης αξίας που πρέπει να πραγματοποιηθούν βάσει του ενιαίου συντελεστή, εξαιρουμένου του Ηνωμένου Βασιλείου· κατόπιν το ποσό αυτό προσαρμόζεται κατά τρόπον ώστε να περιορίζεται η συμμετοχή της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στα δύο τρίτα του ποσοστού που προκύπτει με τον υπολογισμό αυτό.

Οι συντελεστές που εφαρμόζονται σε αυτά τα κράτη μέλη συνάγονται διαιρώντας με τη φορολογική βάση κάθε κράτους μέλους το άθροισμα των ποσών που προκύπτουν από την εφαρμογή του ενιαίου συντελεστή και των ποσών συμμετοχής τους στο συμπληρωματικό ποσό,

δ) στις περιπτώσεις εφαρμογής της παραγράφου 7, και για οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή αφορά, οι χρηματικές συνεισφορές υποκαθιστούν τις πληρωμές φόρου προστιθέμενης αξίας στους υπολογισμούς που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο.

4. Κατά την έναρξη ισχύος της παραγράφου αυτής και κατά παρέκκλιση από την απόφαση της 21ης Απριλίου 1970, το ποσό του φόρου προστιθέμενης αξίας που οφείλεται από το Ηνωμένο Βασίλειο μειώνεται κατά αποκοπή κατά 1000 εκατομμ. ECU. Τα άλλα κράτη μέλη επιβαρύνονται με ένα ποσό αντίστοιχο προς το ποσό αυτής της μείωσης, το οποίο κατανέμεται σύμφωνα με την παράγραφο 3 σημείο γ).

Οι πράξεις που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο συνιστούν τροποποιήσεις των ιδίων πόρων που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας του οικονομικού έτους 1985. Αν είναι αναγκαίο, τα αντίστοιχα ποσά θα επιρριφθούν από την Επιτροπή στο οικονομικό έτος 1985.

5. Η Επιτροπή εκτελεί τους αναγκαίους υπολογισμούς για την εφαρμογή των παραγράφων 3 και 4.

6. Εάν στην αρχή ενός οικονομικού έτους δεν έχει ακόμη εγκριθεί ο προϋπολογισμός, θα εξακολουθήσουν να ισχύουν τα ποσοστά φόρου προστιθέμενης αξίας που είχαν καθοριστεί κατά το παρελθόν, μέχρις ότου τεθούν σε ισχύ νέα ποσοστά.

7. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, εάν κατά την 1η Ιανουαρίου του εν λόγω οικονομικού έτους δεν έχουν ακόμη εφαρμοστεί σε όλα τα κράτη μέλη οι κανόνες που καθορίζουν την ομοιόμορφη βάση υπολογισμού του φόρου προστιθέμενης αξίας, η χρηματική συνεισφορά στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων κάθε κράτους μέλους που δεν εφαρμόζει ακόμη την ομοιόμορφη φορολογική βάση προσδιορίζεται κατά το λόγο του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος του κράτους μέλους αυτού προς το σύνολο των ακαθάριστων εθνικών προϊόντων των κρατών μελών. Το δημοσιονομικό υπόλοιπο καλύπτεται από έσοδα που προέρχονται από το φόρο προστιθέμενης αξίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 και εισπράττονται από τα άλλα κράτη μέλη. Η παρέκκλιση αυτή παύει να εφαρμόζεται μόλις εφαρμοσθούν σε όλα τα κράτη μέλη οι κανόνες που καθορίζουν την ομοιόμορφη βάση υπολογισμού του φόρου προστιθέμενης αξίας.

8. Για την εφαρμογή της παραγράφου 7, ως ακαθάριστο εθνικό προϊόν λαμβάνεται το ακαθάριστο εθνικό προϊόν σε τρέχουσες τιμές.

Άρθρο 4.

1. Τα έσοδα που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 χρησιμοποιούνται αδιακρίτως για τη χρηματοδότηση όλων των δαπανών που εγγράφονται στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων.

2. Η χρηματοδότηση, από τους ίδιους πόρους των Κοινοτήτων, των δαπανών για τα προγράμματα ερευνών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων δεν αποκλείει ούτε την εγγραφή στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων δαπανών που απορρέουν από συμπληρωματικά προγράμματα ούτε τη χρηματοδότηση αυτών των δαπανών με χρηματικές συνεισφορές των κρατών μελών, το ύψος και η κλίμακα κατανομής των οποίων ορίζονται ομόφωνα από το Συμβούλιο.».

Άρθρο 5.

Οι Κοινότητες επιστρέφουν σε κάθε κράτος μέλος, για να καλυφθούν οι δαπάνες για την είσπραξη, το 10 % των ποσών που καταβλήθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 2 πρώτο εδάφιο.

Άρθρο 6.

Το τυχόν πλεόνασμα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων επί του συνόλου των πραγματικών δαπανών κατά τη διάρκεια ενός οικονομικού έτους μεταφέρεται στο επόμενο οικονομικό έτος.

Άρθρο 7.

1. Οι κοινοτικοί πόροι που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3 εισπράττονται από τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές τους νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, τις οποίες ενδεχομένως τροποποιούν για το σκοπό αυτό. Τα κράτη μέλη θέτουν τους πόρους αυτούς στη διάθεση της Επιτροπής.

2. Με την επιφύλαξη του ελέγχου των λογαριασμών που προβλέπεται στο άρθρο 206 α της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και των ελέγχων που διεξάγονται κατά το άρθρο 209 σημείο γ) της συνθήκης αυτής, το Συμβούλιο, αποφασίζοντας ομόφωνα μετά από πρόταση της Επιτροπής και ύστερα από διαβούλευση με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, εγκρίνει τις διατάξεις σχτικά με τον έλεγχο της είσπραξης, την απόδοση στην Επιτροπή και την καταβολή των εσόδων που αναφέρονται στα άρθρα 2 και 3.

Άρθρο 8.

Η απόφαση αυτή κοινοποιείται στα κράτη μέλη από το Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν χωρίς καθυστέρηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την ολοκλήρωση των διαδικασιών που επιβάλλουν οι ισχύουσες συνταγματικές διατάξεις τους για την αποδοχή της απόφασης αυτής.

Η παρούσα απόφαση αρχίζει να ισχύει:
όσον αφορά το άρθρο 3 παράγραφος 4, τη δεύτερη ημέρα μετά την ημερομηνία παραλαβής της τελευταίας από τις ανακοινώσεις που αναφέρονται στο δεύτερο εδάφιο,

όσον αφορά τις άλλες διατάξεις, τη δεύτερη ημέρα μετά την ημερομηνία παραλαβής της τελευταίας από τις ανακοινώσεις αυτές ή μετά την ημερομηνία κατάθεσης των τελευταίων επικυρωτικών εγγράφων των συνθηκών προσχώρησης της Ισπανίας και της Πορτογαλίας εκ μέρους των παρόντων κρατών μελών των Κοινοτήτων· ως κρίσιμη στην περίπτωση αυτή θεωρείται η αργότερη από τις ημερομηνίες αυτές, εκτός αν το Συμβούλιο ομόφωνα αποφασίσει διαφορετικά.

Με την επιφύλαξη του άρθρου 3 παράγραφος 4, η παρούσα απόφαση παράγει αποτελέσματα από 1ης Ιανουαρίου 1986 η δε απόφαση της 21ης Απριλίου 1970 καταργείται από την ίδια ημερομηνία. Εφόσον υπάρξει ανάγκη, κάθε αναφορά στην απόφαση της 21ης Απριλίου 1970 θεωρείται ως αναφορά στην παρούσα απόφαση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις 7 Μαΐου 1985.

Για το Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
(υπογρ.)
G. ANDREOTTI

Ακριβές αντίγραφο
Για το Γενικό Γραμματέα
Wolfgang PENI
Διευθυντής

Αθήνα, 20 Δεκεμβρίου 1985

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΑΝΑΠΛ. ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΔΗΜ. ΤΣΟΒΟΛΑΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ